

To smukke

Nye Viser

Den første:

Naar Østens Straaler Mildt udbreder etc.

Den anden:

En femtenaarig Pige, som bekiender etc.

Trondhiem 1787

1.

Naar Østen Straaler mildt udbreder,
Sit Purpur og fremkalder Glæder,
|: Da rørte Hymner mode dem :|
Saa skal vor Sang, o Fredrik! møde
|: Din Mandoms blide Morgenrøde :|
Og henrykt takke Himmelen.

2.

Det blev dit høje Kald, at bære
Engang en Krones Vegt og Ære
|: Til Held for dem, som lyde dig :|
Og Himlen dig skal Evne give
|: Til viis, og god og stor at blive :|
Saa blir du glad og lykkelig

3.

O Kongesøn, gid Smigerstemme
Dig ej forføre til at glemme
|: At Jordens Gud er Støvets Søn :|
At det er Arbejd at regiere,
|: Saa skal vort Hiertes Bifald være :|
Din og den gode Konges Løn.

4.

Naar Christian til sine Fædre
Gaaer sølvgraa hen og til det bedre,
|: Til Kongers lyse Evighed:|
Og Landet ved hans Urne græder,
|: Da skue de Taare, som den væder :|
Til Minde paa dets Kiærlighed!

5.

Og naar du paa hans Trone stiger,
At herske over Land og Riger
|: Og byde faderlige Bud:|
Da gid din glade Siel fornemme,
|: At du fik Magten Held at fremme:|
Af Kongers store Konge, Gud!

6.

O Kongesøn, da skal du være
Dit Riges Vel, din Krones Ære,
|:Og dine Undersaatters Lyst :|
Og deres glade Myriader
|:Dig kalde deres Ven og Fader :|
Og Himlen ynde deres Røst.

7.

Med Bøn vi ville Dagen hædre:
Han vandre hver Dag til det bedre
|: Vor gode Konges elskte Søn!:|
Hans Ungsom skøn som Vaaren være,
|:Hans Manddom glade Frugter bære! :|
Velsign ham Gud, og hør vor Bøn!

1.

En femtenaarig Pige, som bekiender

Hun ej har følet Elskovs Glød,
Hvis ædle Ild i alles Hierter brænder
Hun neppe er af Eva fød
|: Nej alt fra Vuggen af man veed
De alle føle Kiærlighed :|

2.

Om slig en Møe mig siger, hun vil bære
Et eenligt Liv i Friheds Stand,
Og aldrig i sin livstid ønsker ære
Cupidos Lænker og en Mand.
|: Saa siger jeg, min lille Moer,
Du lei, og denne Løgn var stor :|

3.

Den Møe, som troer Coqvetterie er Hæder,
At Øjenjagt er henders Kald;
Som sig ved en opdaget Finne glæder,
Hvor heldig Skiønplet fejre skal.
|: Om saadan en tilbyder sig
Jeg siger, Profit, tak for mig :|

4.

Sæt, det var en, som vilde Rasmus være,
Og hande, slaae i bredden Bord:
(Dog jeg vil troe til hele Kiønnets Ære,
At hun ej findes paa vor Jord)
|: Jeg sagde, Kiære, bid mig ej,
Og derpaa løb jeg bort min Vej:|

5.

Kom en, saa styg, som Fandens Kiære Moder,
Med er Gesicht fra Anno eet,
Saa sang jeg i en Psalebog med Noder

Om Antichrist og Mahomet

|: Jeg gav mig udi Himlens Vold

Og korsede mig fra Trold :|

6.

Men, hvo kan vel modstaae Cupidos Lænker,

Naar man en yndig Pige seer,

Ung, dydig, qvik, og som har lært at tænke,

(Der nu, desværre, skilden skeer)?

|: Jeg vædder, at hveranden maae

Da paa Her Amors Liste staae :|

7.

Hvo ønsker sig ej sig en nydig Pige

Med Dyd, Forstand og Vittighed?

Og, dersom hun lidt Penger har tillige,

Saa er det godt at tage med,

|: Dog uden dem hun mere Kiær

En alle Perus' Skatte er :|

8.

Selv Himmelen os Elskovs Lue sendte,

Og den i Hiertet brænde død.

O, vee den Mand, Hvis Hierte aldrig brændte,

Han er til Lasters Slave fød.

|: Den fræk Cupido laste tør,

Landelyses af vort Selskab bør:|